

Sześć referatów dotyczyło ochrony przyrody Kaukazu, a mianowicie: *Pomniki przyrody nieożywionej Kaukazu, Lasy czarnomorskiego półwyspu Kaukazu i ich racjonalne wykorzystanie, Ochrona krajobrazów północnego zbocza Wielkiego Kaukazu, Lasy północnego Kaukazu, Lasy północnozachodniego Kaukazu i ich ochrona, Znaczenie kaukaskiego rezerwatu w zachowaniu przyrodniczych górskich krajobrazów oraz Dzikie zwierzęta kopytne w rezerwach Kaukazu i ich ochrona.*

Przyrodzie Krymu poświęcono 6 referatów. Najważniejsze z nich przedstawiły *Ochronę i odtworzenie przyrodniczych krajobrazów gór Krymu, Lasy i roślinność gór Krymu i ich znaczenie dla ochrony gleb i wód.*

Karpaty radzieckie opisano w 7 referatach, a mianowicie: *Ochrona przed erozją potoków na Krymie i w Karpatach, Strefy roślinne w Karpatach, Lasy Karpat, Systemy gospodarowania a ochrona krajobrazów przyrodniczych, Ochrona krajobrazów górskich w Czechosłowacji, Krajobrazy Mołdawii i ich ochrona.*

Ponadto wygłoszono referaty o ochronie przyrody Uralu, Wschodniej Syberii, Gór Altaj, Pamiru, Uzbekistanu i Kirgizji. Po zakończeniu konferencji odbyła się jednodniowa wycieczka uczestników na południowy brzeg jeziora Sewan, gdzie rosną lasy na piaskach pozostałych po cofnięciu się jeziora na północ.

Mikołaj B u r c z a k - A b r a m o w i c z

W Kanadzie nadal morduje się foki

Towarzystwo Zoologiczne we Frankfurcie n. Menem, informuje o krwawych polowaniach na foki, jakie dziś jeszcze odbywają się w niektórych rejonach Kanady. Wg relacji korespondentów wspomnianego Towarzystwa w Zatoce Św. Wawrzyńca pastwą tego rodzaju polowań pada rokrocznie około 50 000 fok. Polowania przeprowadza się wiosną. Uczestniczy w nich flotylla licząca nieraz kilkanaście statków łowieckich oraz znaczne zespoły myśliwych. Zwierzęta uśmierca się w sposób bardzo prymitywny za pomocą obucha. Minister rybołówstwa — w którego gestii leży owa sprawa — wydał zakaz urzędowy stosowania tej metody zabijania, natomiast zezwolił używać w tym celu fuzji. Wprowadzona zmiana w systemie polowania na foki nakazuje uwzględnienie selekcję w zabijaniu zwierząt — a mianowicie wstrzymać polowanie na osobniki młode. Jak wynika z tegorocznych obserwacji, skandaliczne praktyki przy łowach w Zatoce Św. Wawrzyńca nie zostały jednak przerwane mimo protestów miejscowych organizacji ochrony zwierząt jako też światowej opinii społecznej.

Towarzystwo Zoologiczne pomaga organizacjom kanadyjskim w akcji przeciwko łowom na foki i informując o tych faktach światową opinię publiczną prosi o kierowanie listów protestacyjnych w języku angielskim

skim lub niemieckim na adresy: 1) To the Editor of Montreal Star — Montreal (Canada); 2) Premier Minister Pierre Elliot Trudeau, House of Commons, Ottawa (Canada).

Zbigniew Głowaciński

Z MIĘDZYNARODOWEJ OCHRONY PRZYRODY

Towarzystwo Przyjaciół Międzynarodowej Komisji Parków Narodowych

Ochrona przyrody i jej zasobów jest dla wielu ludzi przedmiotem coraz większego zainteresowania. Ubolewają oni nad zniekształceniem naturalnego środowiska na ziemi, coraz bardziej niszczonego przez wzrost technicznego „postępu”.

Jednym z czynników w walce o ochronę środowiska człowieka jest tworzenie parków narodowych na odpowiednio wybranych, pozostałych obszarach dzikiej przyrody. Tę politykę ochrony naturalnych obszarów, zainicjowaną przed stu laty w USA, dzisiaj coraz szerzej stosuje się na każdym kontynencie.

W jakim celu powstała Międzynarodowa Komisja Parków Narodowych?

Organizowanie parków narodowych stało się dobrym polem do podjęcia międzynarodowej współpracy. Tworzenie ich jest wolne od motywów nacjonalistycznych a opinia społeczna jest im gorąco przychylna. Doświadczenia dotyczące parków mogą być łatwo przekazywane z kraju, który je posiada do innego, gdzie dopiero są tworzone. Zaisntniała również pilna potrzeba ustanowienia międzynarodowej definicji i terminologii dotyczącej parków narodowych oraz dyskusji, która pomogłaby złagodzić tarcia między interesami społecznymi i prywatnymi na obszarach, gdzie się tworzy nowe obiekty.

Takie oto względy skłoniły w 1958 roku delegatów z 42 krajów biorących udział w VI Ogólnym Zgromadzeniu Międzynarodowej Unii Ochrony Przyrody i jej Zasobów do entuzjastycznego przyjęcia propozycji Dr. Tsuyoshi Tamura, inicjatora Japońskich Parków Narodowych, aby powołać Międzynarodową Komisję Parków Narodowych.

Komisja ta została oficjalnie utworzona na następnym Ogólnym Zgromadzeniu IUCN, które odbyło się w Warszawie w 1960 r. Przewodniczącym jej na okres od 1960 r. do 1966 r. został Harold J. Coolidge z Waszyngtonu. Kiedy p. Coolidge został wybrany przewodniczącym Międzynarodowej Unii Ochrony Przyrody (na Ogólnym Zgromadzeniu w Lucernie), przewodniczącym Komisji został jej dotychczasowy wiceprzewodniczący Dr Jean-Paul Harroly, profesor Uniwersytetu w Brukseli.

Komisja podejmuje wiele różnych spraw, a jej główną działalnością